

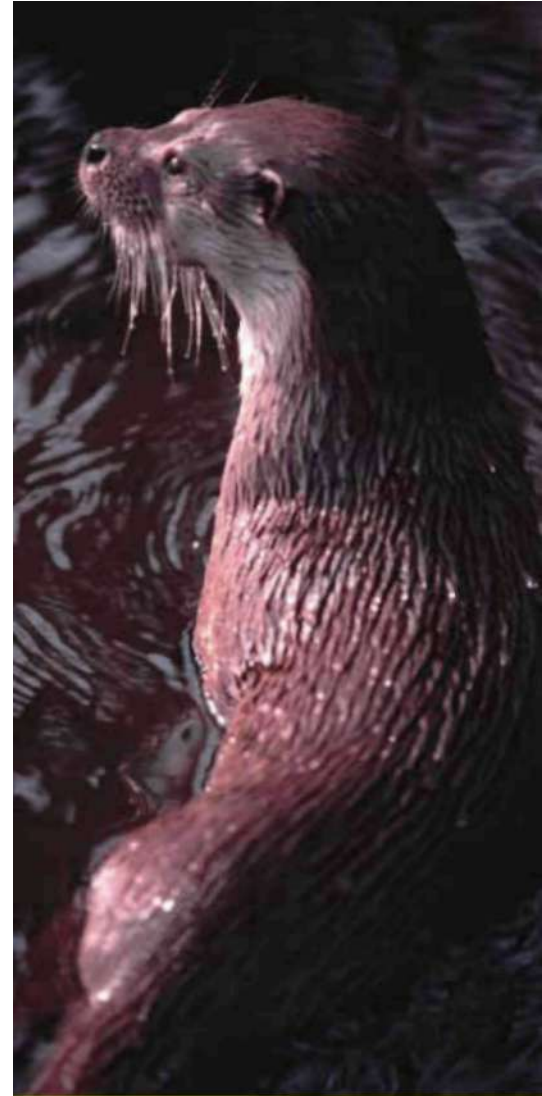
Het harde leven van de otterman

Het leven van een Nederlands ottermannetje valt niet mee. Als je slaagt leef je kort en hevig, slaag je niet dan is het een hard bestaan aan de rand van de Weerribben. Dat blijkt uit genetisch onderzoek van de otterpopulatie in Nationaal park Weerribben-Wieden.

Onderzoekers van Alterra volgen de otters al sinds de herintroductie in 2002 door het verzamelen van uitwerpselen. Daar halen ze DNA uit voor een genetische vingerafdruk. Dit geeft een inkijk in het seksleven van de otter. Het uitzetgebied, de aan elkaar grenzende natuurgebieden De Weerribben en De Wieden, blijkt voor de sterkste mannetjes volledig te beheersen. In de winter van 2005-2006 slaagde de otter met codenaam A-08 er bijvoorbeeld in om alle Nederlandse ottervrouwtjes te bevruchten. Hij werd zo in een jaar vader van vijftien kleintjes. De dominantie van A-08 duurde echter niet lang. Een jaar later werd hij waarschijnlijk doodgereden en opgevolgd door zijn zoon NB-15, die het volgende jaar vader werd van elf van de zestien jonkies. Het jaar daarop moest NB-15 zich beperken tot de Weerribben, want in de Wieden was de veelbelovende opvolger NB-33 actief. Als net volgroeide puber werd hij al vader van zes jongen. 'Dat was echt een monster. Hij was toen al dertien kilo, erg veel voor een mannetjesotter', zegt Loek Kuiters van Alterra, die het otteronderzoek begeleidde. Het regime van NB-33 was echter van korte duur: ook hij werd aangereiden. De gegevens zijn meer dan alleen vermakelijk. Ze bieden inzicht in het aantal aanwezige otters, in de afname van de genetische diver-

siteit van de populatie, en in middelen om er wat tegen te doen. 'Je kunt beter een nieuw vrouwtje uitzetten dan een mannetje, omdat er een grote kans is dat het mannetje niet aan voortplanting toekomt', zegt Kuiters. 'De vrouwtjes zou je uit kunnen zetten in een gebied in de periferie, zodat andere mannetjes zich ook kunnen voortplanten.' De genetische technieken zijn volgens de onderzoekers ook bruikbaar om het succes van andere ecologische maatregelen te meten. 'Denk aan het weghalen van de hekken op de Veluwe of het aanleggen van ecoducten', zegt Kuiters' collega Hans Peter Koelewijn. 'Het doel daarvan is onder meer dat populaties van edelherten en wilde zwijnen minder versnipperd raken. Om te kijken of dat ook werkelijk gebeurt kun je dit soort onderzoek doen. Er wordt vaak gedacht dat dit duur zou zijn. Dat was misschien ooit zo, maar dankzij technische ontwikkelingen wordt het steeds goedkoper en het levert een schat aan gegevens op.'

Natuur, landschap en platteland
Informatie: www.otter.wur.nl
Contact: HansPeter.Koelewijn@wur.nl
0317-48 59 26

Een mannetjesotter uit de Weerribben.